

Sygn. akt VI Ga 199/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober (spraw.)

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w K.

przeciwko: W. O.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda co do punktu II wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt V GC 366/14

uchyla zaskarżony wyrok w punkcie II, znosi postępowanie w stosunku do pozwanego W. O. poczynszczy od zarządzeń z dnia 10 kwietnia 2014 r. i sprawę w stosunku do tego pozwanego przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w zakresie zbadania skuteczności doręczenia temu pozwanemu nakazu zapłaty i stwierdzenia utraty mocy tego nakazu w całości.

SSO Anna Harmata SSO Renata Bober SSO Barbara Frankowska

Sygn. akt VI Ga 199/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 listopada 2015r.

Powód (...) S.A. w K. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 2.473,54 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania, podając w uzasadnieniu, że jako byli członkowie zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w J. odpowiadają oni solidarnie za jej zobowiązania w świetle art. 299 ksh.

W sprawie został wydany w dniu 13 stycznia 2014r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczy, którym Sąd Rejonowy w Lublinie uwzględnił powództwo w całości. Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego H. N. oraz pozwanego P. K. zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2014r. referendarz sądowy stwierdził, że sprzeciw pozwanych P. K. i H. N. został wniesiony w terminie, stwierdził też utratę mocy przez nakaz zapłaty w całości, a następnie postanowieniem z tej samej daty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krośnie.

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Krośnie zasądził od pozwanego P. K. na rzecz powoda kwotę 2.473,54 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania i oddalił powództwo wobec pozwanego W. O. i H. N. – w stosunku do tych pozwanych wydając wyrok zaoczny.

W uzasadnieniu Sąd ten podał min., że na skutek omyłki orzekł również wyrokiem zaocznym w stosunku do pozwanego W. O., który to nie zaskarżył nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Apelację od wyroku w zakresie rozstrzygnięcia w stosunku do W. O. wniósł powód zarzucając Sądowi I instancji naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 339 § 2 kpc poprzez jego niezastosowanie, mimo, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, a twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie nie budziły wątpliwości, ani nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa wobec W. O. i zasądzenie kosztów postępowania w sprawie, w tym także kosztów postępowania apelacyjnego.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja powoda jest w pełni uzasadniona, choć nie z powodów, które apelujący wskazał w uzasadnieniu swoich zarzutów.

Trzeba bowiem podkreślić, że już sam Sąd I instancji podał w uzasadnieniu swojego orzeczenia, że dopuścił się omyłki orzekając ponownie w stosunku do jednego z pozwanych, tj. W. O., pomimo, że w stosunku do tego pozwanego zostało już wydane prawomocne rozstrzygnięcie. Powyższe wynika z faktu, że pozwany W. O. nie wniósł w ustawowym terminie sprzeciwu od wydanego w stosunku do niego przez Sąd Rejonowy w Lublinie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym dochodzona przez powoda kwota została zasądzona od pozwanych solidarnie.

Trzeba podkreślić, że zgodnie z art. 379 kpc nieważność postępowania, którą Sąd Odwoławczy bierze pod uwagę z urzędu zachodzi min. w sytuacji, gdy o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami toczy się sprawa wcześniej wszczęta albo jeżeli sprawa taka została już prawomocnie osądzona (pkt 3 w/wym. przepisu). Zgodnie natomiast z art. 386 § 2 kpc – w razie stwierdzenia nieważności postępowania sąd II instancji uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazuje sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W niniejszym przypadku Sąd Rejonowy w Przemyślu kontynuował postępowanie w sprawie wniesionej w postępowaniu elektronicznym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, który to Sąd, jak wcześniej wskazano, stwierdził w dniu 10 kwietnia 2014r. utratę przez nakaz zapłaty z dnia 13 stycznia 2014r. mocy w całości, z powołaniem się na przepis art. 505³⁶ § 1 kpc, który to przepis stanowi, że w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej. Nie wiadomo więc, czy po pierwsze Sąd Rejonowy w Lublinie po wniesieniu sprzeciwu tylko przez dwóch pozwanych stwierdził, że nakaz zapłaty w świetle wyżej powołanego przepisu stracił moc w całości w stosunku do nich, czy też – co nie znajduje w ocenie Sądu Okręgowego żadnego uzasadnienia - również w stosunku do pozwanego W. O., który, jak wspomniano, nakazu nie zaskarżył.

Zdaniem Sądu Odwoławczego sformułowanie bowiem o utracie mocy nakazu w całości odnosi się do kwestii związanej z wartością przedmiotu zaskarżenia, nie zaś do zagadnień podmiotowych, w sytuacji braku współuczestnictwa jednolitego (art. 73 kpc), tak jak w niniejszym przypadku.

Dodać trzeba, że ustawodawca w przepisie art. 505³⁶ § 1 kpc przyjął unormowanie wyraźnie wykluczające możliwość zaskarżenia nakazu zapłaty sprzeciwem co do części żądanego roszczenia lub jednego z kilku skumulowanych roszczeń, co nie daje podstawy do wnioskowania – mając na względzie uregulowania w zakresie dotyczącym prawomocności orzeczeń, że dotyczy to również sytuacji w której nakaz zostaje zaskarżony tylko przez np. jednego z pozwanych.

Powyższe, skutkować musiało więc – wobec oczywistego naruszenia prawa przez Sąd Instancji - uchyleniem zaskarżonego wyroku w pkt II i zniesieniem postępowania w stosunku do pozwanego W. O. począwszy od zarządzeń z dnia 10 kwietnia 2014r., na podstawie art. 386 par 2 kpc w zw. z art. 379 pkt 3 kpc, jak też przekazaniem sprawy w stosunku do tego pozwanego do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublinie w zakresie zbadania skuteczności doręczenia mu nakazu zapłaty i stwierdzenia utraty mocy tego nakazu w całości, co zostało dokonane w dniu 10 kwietnia 2014r., pomimo nie wniesienia przez tego pozwanego sprzeciwu.